

of subsidiair:

- verklaren dat verweerders niet-contractueel aansprakelijk zijn en bepalen welke procedure moet worden gevolgd om vast te stellen welke door verzoekers geleden schade daadwerkelijk voor vergoeding in aanmerking komt;

en in elk geval:

- verweerders verwijzen in de kosten van het onderhavige beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoekers twee middelen aan, die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met die welke zijn aangevoerd in zaak T-147/18, APG Intercon e.a./Raad e.a.

Beroep ingesteld op 27 maart 2018 — Briois/Parlement

(Zaak T-214/18)

(2018/C 211/31)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Frankrijk) (vertegenwoordiger: F. Wagner, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietigverklaring van besluit van het Europees Parlement van 6 februari 2018 over het verzoek om opheffing van de immuniteit van Steeve Briois 2017/2221(IMM) dat het verslag van de Commissie juridische zaken A8-0011/2018 aanneemt;
- veroordeling van het Europees Parlement tot betaling aan Steeve Briois van een bedrag van 35 000 EUR ter vergoeding van morele schade;
- veroordeling van het Europees Parlement tot betaling aan Steeve Briois van een bedrag van 5 000 EUR ter vergoeding van invorderbare kosten;
- verwijzing van het Europees Parlement in alle gerechtskosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 8 van protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie (hierna: „protocol”) voor zover de verklaring van Briois die aanleiding heeft gegeven tot strafrechtelijke vervolging in zijn lidstaat van herkomst, een in de uitoefening van zijn parlementaire ambt uitgebrachte mening is in de zin van de voornoemde bepaling.
2. Tweede middel: schending van artikel 9 van het protocol doordat het Parlement, door het besluit tot opheffing van de parlementaire onschendbaarheid van Briois vast te stellen, zowel de bewoordingen als de geest van deze bepaling heeft geschonden, zodat dit besluit nietig is.

3. Derde middel: schending van de beginselen van gelijke behandeling en behoorlijk bestuur.

Ten eerste is verzoeker van mening dat het Parlement jegens hem het beginsel van gelijke behandeling ten opzichte van parlementsleden die zich in dezelfde of minstens vergelijkbare omstandigheden bevonden, heeft geschonden en dat het Parlement bijgevolg ook het beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden, dat de bevoegde instelling ertoe verplicht om alle relevante elementen van het betrokken geval zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken.

Ten tweede meent verzoeker dat een samenstel van aanwijzingen wijst op een duidelijk geval van *fumus persecutionis* tegen hem.

4. Vierde middel: schending van de rechten van verdediging voor zover de rechten van verzoeker en het recht van hoor en wederhoor niet voldoende zijn gewaarborgd tijdens zijn verhoor voor de commissie juridische zaken. Verzoeker betoogt aldus dat het feit dat hij tijdens de voltallige vergadering niet werd uitgenodigd om zijn mening te kennen te geven over de opheffing van zijn immuniteit niet alleen strijdig is met de algemene rechtsbeginselen maar ook met het gezond verstand en met de meeste parlementaire gebruiken.

Beroep ingesteld op 27 maart 2018 — QB / ECB

(Zaak T-215/18)

(2018/C 211/32)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: QB (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

— het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

dientengevolge,

— het beoordelingsrapport over 2016 nietig te verklaren alsmede het besluit van 23 mei 2017, waarvan op 28 juni 2017 is kennisgegeven en waarbij verzoekster een salarisverhoging wordt geweigerd;

— voor zover nodig, nietig te verklaren het besluit van 18 september 2017 en het stilzwijgend besluit tot afwijzing van verzoeksters bezwaar respectievelijk haar klacht;

— de verwerende partij te veroordelen tot vergoeding van de immateriële schade welke *ex aequo et bono* op 15 000 EUR wordt begroot;

— de verwerende partij te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zes middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan niet-inachtneming van de gids voor de beoordeling en schending van de procedure voor de Annual Salary and Bonus Review (ASBR), schending van het beginsel van rechtszekerheid en niet-nakoming van de zorgplicht door de verwerende partij bij de vaststelling van het beoordelingsrapport over 2016 (hierna: „litigieuze beoordelingsrapport”). Verzoekster voert met name de volgende grieven aan:

— het litigieuze beoordelingsrapport is opgesteld door een functionaris van DG-H en niet door de beoordelaars;